

1989, 25. července – Sdělení VONS č. 1046 „Stanislav Pitaš pravomocně odsouzen“ o soudním jednání u Krajského soudu v Hradci Králové se Stanislavem Pitašem odsouzeným Okresním soudem v Náchodě pro dva trestné činy útoku na veřejného činitele k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a o rozsudku druhoinstančního soudu odsuzujícím Pitaše pro jeden trestný čin útoku na veřejného činitele k nižšímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Dne 12. 7. 1989 proběhlo před senátem Krajského soudu v Hradci Králové, jemuž předsedala JUDr. Soňa Koubová, veřejné zasedání o odvolání Stanislava Pitaše proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 18. 5. 1989, kterým byl odsouzen pro trestné činy útoku na veřejného činitele podle § 155/1a tr. z. a útoku na veřejného činitele podle § 156/2 tr. z. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců v II. NVS. Bylo mu též uloženo zaplatit zdravotnickému zařízení regresní náhradu 2381 Kčs.

Stanislav Pitaš se měl uvedených trestných činů dopustit jednak tím, že dne 27. 10. 1988 při neoprávněném preventivním předvádění v souvislosti s nezávislými oslavami státního svátku kladl pasivní odpor, jednak svou stížností na npor. StB Raušera,¹ kterou odeslal v březnu 1988 (viz naše sdělení č. 770, 834, 855, 953, 988 a 1018)². Krajský soud posoudil oba skutky S. Pitaše pouze jako trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156/2 tr. zákona a odsoudil jej k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců se zařazením do II. NVS a k zaplacení regresní náhrady.³

Odsouzení Stanislava Pitaše považujeme za nespravedlivé a absurdní: nespravedlivé proto, že byl odsouzen za svou pouhou obranu proti nezákonným praktikám StB, absurdní, že se útoku na veřejného činitele měl dopustit pasivní resistencí. Je to další z řady pokusů státní moci kriminalizovat nezávislé aktivisty.⁴

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 15, s. 5–6.

POZNÁMKY

- ¹ Celým jménem František Raušer.
- ² Dokumenty č. 773, 838, 859, 957, 992 a 1022.
- ³ K odvolacímu soudnímu jednání viz dále závěrečnou řeč přednesenou S. Pitašem. LP, Sb. VONS, inv. č. 247, sign. II/5, kart. 41.
- ⁴ Pitaš požádal 14. 7. 1989 Okresní soud v Náchodě o odklad nástupu trestu odnětí svobody, což okresní soud odmítl. Usnesení Okresního soudu v Náchodě viz in: tamtéž, sign. I/8d, kart. 41. Pitaš tak 4. 8. 1989 trest odnětí svobody nastoupil, a to v NVÚ Ostrov nad Ohří. K tomu viz informace o umístění S. Pitaše k výkonu trestu in: *Informace o Chartě 77*, r. 12, 1989, č. 18, s. 19. Náčelník NVÚ Ostrov nad Ohří mu dokonce odmítl přerušit výkon trestu, aby se mohl zúčastnit pohřbu své matky. Viz *Informace o Chartě 77*, r. 12, 1989, č. 19, s. 13.

Podle Pitašova svědectví došlo k jeho zadržení před nástupem trestu pod záminkou obvinění z přečinu proti majetku v socialistickém vlastnictví. Souběžně s tím držel Pitaš osmačtyřicetihodinovou hladovku za propuštění politických vězňů, ve které po zatčení a nástupu trestu pokračoval. Žádal jednodenní přerušování trestu, aby se mohl rozloučit s matkou, na což mu bylo slíbeno pozitivní vyřízení žádosti, pokud přijme potravu, což však posléze nebylo splněno. K jeho propuštění došlo 1. 12. 1989. Viz rozhovor Jana Bárty se Stanislavem Pitašem uskutečněný 10. 3. 2012.

Jméno Stanislava Pitaše se po 17. 11. 1989 objevilo ve výzvě Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných k osvobození politických vězňů. Viz dokument č. 1202. Dokladem solidarity s Pitašem svědčí též letáky obsahující Pitašovu fotografii a krátkou informaci o jeho odsouzení a místě výkonu trestu. LP, Sb. VONS, inv. č. 247, sign. IV/4, kart. 41.